

icke ha funnits. 12 **r** och 13 **u** äro de första fullständigt bevarade runor i inskriften; mellan dem ett tydligt sk. Av runorna 14 och 15 finns endast övre delen av en hst. De följande 16—20 **krpir** torde få anses fullt säkra, även om de delvis äro skadade. Tydligt är det följande 21—27 **·pu·litu·r**. Av 28 finns endast nedre delen av en stav; möjligen har runan varit **s**. 29 **a** är skadad; men h. delen av bst finnes kvar. 30—31 **st** tydligt. Återstoden av inskriften finnes på stycket B. T. o. m. 46 **f** finnas endast rester i behåll: av 36 **f** hst och övre bst, av 38 nedersta delen av hst, av 39 **r** övre delen av hst och v. bst.; därefter sk och 40 **i**; av 41 saknas bst:s övre del, men runan har säkerligen varit **u**, icke **r** (jfr 55 **u**); av 42 finnes nedersta spetsen, av 43 större delen av en rak hst, av 44 intet, av 45 delar av hst, av 46 **f** övre delen med båda bst. Det följande 47—54 **apur sin·k** är tydligt och säkert. 55 **u** är upptill skadat, men säkert. Av 56 finns endast övre delen av en hst. 57—58 **el** är säkert. Av 59 **b** finns endast nedre

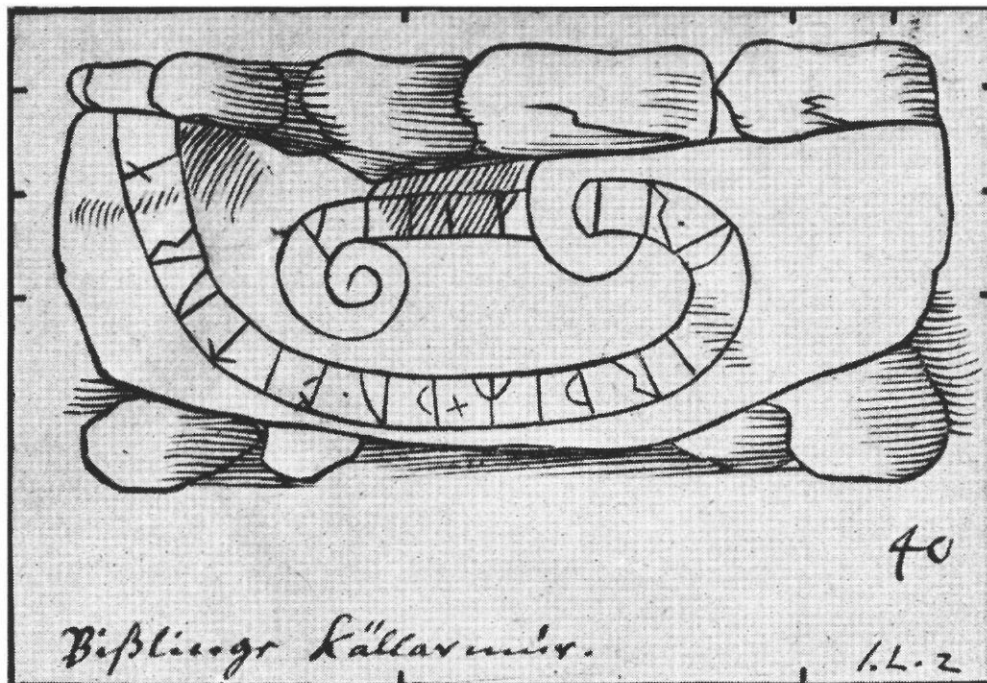

Fig. 95. U 108. Bisslinge, Eds sn. Efter B 141.

delen, men säkert; av 60 skymtar möjligen en hst. Det återstående av inskriften, utanför slingan, är jämförelsevis väl bevarat.

Rhezeliuss teckning (i F a 10:1): **ru . . . kupir · gu · litu · raisa · stain · iftir · fapur · sin · kup · ilbi ons · ot · uk · salu**. Teckningen är felaktig, så till vida som den låter ordet **fapur** följa omedelbart efter **iftir**; **sin** står mycket spaciöst. I F a 6 står 21—22 **pu**, 50 **r**, i F a 5 21—22 **gu**, 50 **r**, 65 **nt** (binderuna). — Hadorph (endast stycket A): **ki - - kir · u - irpir × pu · litu r - a**. — Brate: **ikna · ikikpr · uk kerpri · pu · litu · rais . . . if - ir · iuijura · fapur · sin · ku - - elbi ons · ot uk · salu**.

109. Bisslinge, Eds sn.

Litteratur: L 395. Joh. Bureus, F a 6 s. 50 n:r 44 (Bureus' egna uppteckningar), F a 5 n:r 93, F a 1 s. 23, F a 13 s. 382, F f 6 n:r 43; F. Burman i Nova Acta Soc. Scient. Ups. Vol. 5, n:r 8; UFT h. 2 (1872), s. 59.

Avbildning: Bureus, kopparstick (i F f 6).

Runstenen fanns enligt Bureus (F a 6) »i Bislinge i Eedh S.». I den renskrivna samlingen (F a 5) står visserligen »Wid Bislinge i källarväggen», men detta torde bero på förväxling med U 108. Över de båda sista orden har också blivit klistrad en remsa, på vilken står: »byen»; alltså har Bureus rättat sig själv till: »Wid Bislinge byen». Kopparsticket visar nedre delen av en runsten med relativt enkel ornamentik. Troligen har stenen förkommit redan på 1600-talet. Den finnes ej upptagen i *Bautil*, ej heller hos Dybeck, och har förgäves eftersökts i senaste tid.

Inskrift (efter Bureus):

biarn auk suin litu rasa . . . st fap̃ur sin auk afti · sihtirf broþur sin

Biörn ok Svæinn letu ræisa . . . [-fa]st, faður sinn, ok æftir Sigdiarf, broður sinn.

»Björn och Sven läto resa . . . -fast, sin fader, och efter Sigdjärv, sin broder.»

Till läsningen: Efter 17—20 **rasa** anmärker Bureus: »hic desunt quædam quæ sub terrâ latitant». — F a 5 har (liksom kopparsticket) 34 i, skiljetecken + efter 27 r och × efter 30 n och 37 i.

Namnet *Sigdiarf* är icke vanligt, men finnes dock några gånger belagt i runinskrifter: L 116 Västerby, Läby sn, L 191 Vaksala kyrka, L 199 Bolsta, Vaksala sn, L 231 Hånesta, Lena sn, L 248 Björklinge kyrka, L 1551 Över Grans kyrka; L 1074 Berga, Njurunda sn, Medelpad. Ett par belägg finnas i medeltida källor. Om namn på *-diarf* se E. Wessén, *Nordiska namnstudier* (1927), s. 99.

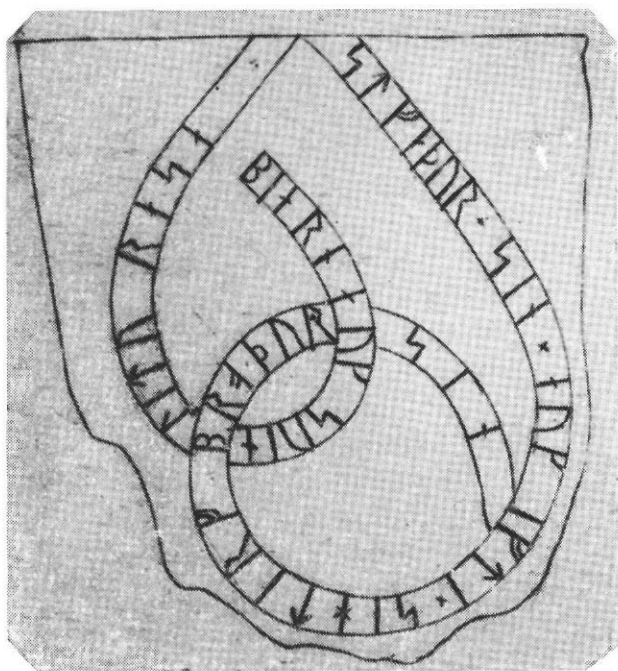

Fig. 96. U 109. Bisslinge, Eds sn.
Efter kopparstick av Bureus.

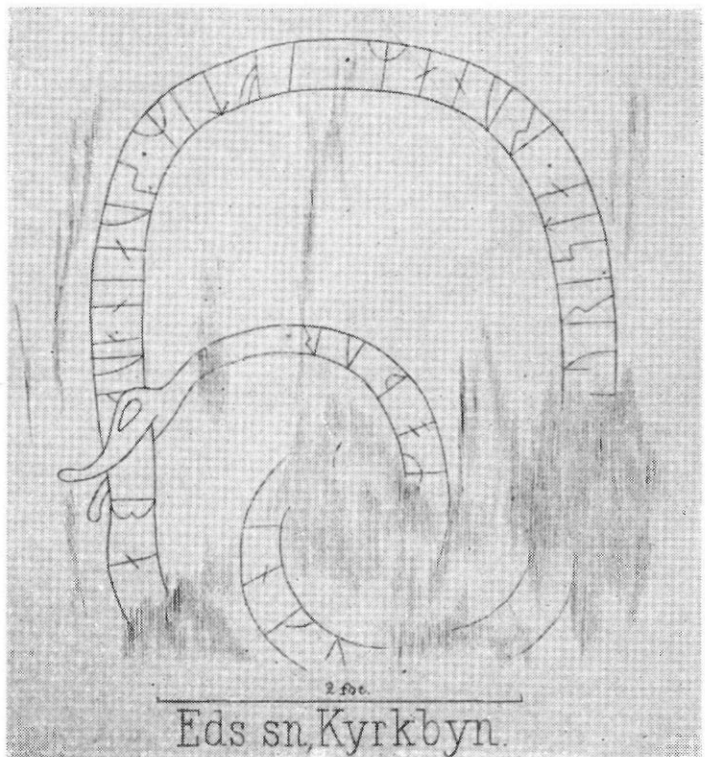

Fig. 97. U 111. Ed, Hjältarängen, Eds sn.
Efter D 2: 45.

110. Bisslinge, Eds sn.

Pl. 69.

Sommaren 1939 omtalade fru Tora Nordström-Bonnier vid mitt besök på Bisslinge, att det fanns ett litet stycke av en runsten i en terrassmur i trädgården. Fragmentet var av grå granit, 0,43 × 0,30 m.

Det förefaller icke alldeles uteslutet, ehuru föga sannolikt, att fragmentet kan ha hört samman med den av Bureus avbildade runstenen (U 109).

Inskrift:

. . . - tan × ift . . .

. . . [s]tæin æft[iR] . . .

»...sten efter...»